

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Poprawką

Rada Gubernatorów Międzynarodowego Funduszu Walutowego, zwanego dalej „MFW”, podjęła w dniu 15 grudnia 2010 r. decyzję (Rezolucja nr 66-2) dotyczącą czternastego generalnego przeglądu udziałów (ang. quotas) oraz reformy Rady Wykonawczej MFW. Celem Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym wprowadzonej powyższą Rezolucją jest zmiana zasad wyłaniania członków Rady. Reforma zrównuje zasady wyłaniania wszystkich członków Rady Wykonawczej, dzięki czemu zostaje zwiększona możliwość wyboru konstytuandy, do której kraj członkowski chce należeć, oraz zostaje wzmocniona efektywność funkcjonowania Rady.

Za rezolucją Rady Gubernatorów nr 66-2 oraz za przyjęciem ww. Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym ze strony Polski – na podstawie uchwały Rady Ministrów nr 88/86 z dnia 6 czerwca 1986 r., która określa kompetencje w kontekście współpracy Polski z MFW, a także zgodnie z zasadami podejmowania decyzji na forum MFW wynikającymi z par. 13 Regulaminu (by-laws) MFW – głosował w dniu 26 listopada 2010 r. pan Jacek Dominik, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, pełniący od dnia 4 lutego 2008 r. funkcję Zastępcy Gubernatora Polski w MFW.

II. Zmiany wprowadzone Poprawką

Wprowadzone Poprawką zmiany wynikające z Rezolucji nr 66-2 obejmują eliminację kategorii Dyrektorów Wykonawczych mianowanych przez kraje członkowskie posiadające największą liczbę głosów w MFW. Zgodnie z Poprawką mają oni, tak jak pozostali Dyrektorzy, być wyłanianiani w procesie wyborów.

Rada Wykonawcza jest głównym organem wykonawczym MFW. Nadzoruje ona bieżącą działalność Funduszu, w tym decyduje o polityce kredytowej.

Obecny system wyłanianiania Dyrektorów Wykonawczych, w którym pewna grupa Dyrektorów wyłanianiana jest w drodze mianowania, uznawany jest przez wiele krajów członkowskich MFW

za anachroniczny. Celem Poprawki jest eliminacja tej grupy Dyrektorów Wykonawczych i zrównanie sposobu wyłaniania wszystkich Dyrektorów poprzez ich wybór.

W okresie przejściowym pomiędzy wejściem w życie Poprawki a pierwszymi po wejściu w życie Poprawki wyborami Dyrektorów Wykonawczych status Dyrektorów wyłonionych w drodze mianowania będzie identyczny ze statusem Dyrektorów wyłonionych w drodze wyborów.

Wprowadzone Poprawką zmiany dotyczą: artykułu XII, ustęp 3, punkt (b), punkt (c), punkt (d), punkt (f), punkt (i), punkt (j); artykułu XII, ustęp 8; artykułu XXI, punkt (a), podpunkt (ii); artykułu XXIX, punkt (a); ustępu 1, punkt (a) i ustępu 5, punkt (e), punkt (f) załącznika D, załącznika E oraz ustępu 1, punkt (b) i ustępu 3, punkt (c) załącznika L.

Pozostałe postanowienia Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym dotyczące procesu wyborczego, kadencji i statusu Dyrektorów Wykonawczych wyłonionych w drodze wyborów pozostają bez zmian.

Zmiany wejdą w życie dla wszystkich krajów członkowskich z datą potwierdzenia przez MFW, że Poprawka została zaakceptowana przez trzy piąte krajów członkowskich, reprezentujących 85 procent wszystkich głosów. Przyjęcie Poprawki przez kraj członkowski następuje zgodnie z jego procedurą wewnętrzną.

III. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Przyjęcie powyższej Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym nie powoduje z punktu widzenia Polski bezpośrednich skutków społecznych, gospodarczych, prawnych i finansowych dla budżetu państwa.

Przyjęcie Poprawki jest formalnym warunkiem wejścia w życie decyzji Rady Gubernatorów z dnia 15 grudnia 2010 r. dotyczącej czternastego generalnego przeglądu udziałów i reformy Rady Wykonawczej MFW. Wskutek tej decyzji zwiększeniu ulegnie liczba głosów, jaką dysponuje Polska oraz udział Polski w całkowitej sile głosów Funduszu, a zatem i wpływ na decyzje podejmowane przez MFW, w tym na decyzje w sprawie reorganizacji Rady Wykonawczej. Wyższy udział zwiększa również rozmiary możliwego kredytowania Polski udzielanego przez MFW, a także pośrednio podnosi naszą wiarygodność w ocenie rynków finansowych.

IV. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Poprawką

W związku z tym, iż Poprawka do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym wynikająca z ww. Rezolucji nr 66-2 dotyczy członkostwa Polski w organizacji międzynarodowej, a więc wypełnia przesłankę, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3 Konstytucji RP, związanie Rzeczypospolitej Polskiej tą Poprawką wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824 oraz z 2010 r. Nr 213, poz. 1395).

Polska jest jednym z 44 krajów-założycieli Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Umowa o utworzeniu MFW zawarta została w Bretton Woods w dniu 22 lipca 1944 r. Rząd Tymczasowy Jedności Narodowej RP złożył na niej swój podpis w dniu 27 grudnia 1945 r. Akt ratyfikacji Umowy za zgodą wyrażoną w ustawie z dnia 31 grudnia 1945 r. o ratyfikacji układów o Międzynarodowym Funduszu Walutowym i Międzynarodowym Banku Odbudowy i Rozwoju Gospodarczego, podpisanych w Bretton Woods w dniu 22 lipca 1944 r. został dokonany, zgodnie z ówczesnymi przepisami konstytucyjnymi, w dniu 24 lutego 1946 r., a następnie w dniu 26 marca 1946 r. złożona została w Departamencie Stanu Stanów Zjednoczonych Ameryki polska deklaracja ratyfikacji Umowy o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Umowa ta oraz oświadczenie rządowe zostały ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z 1948 r. (Nr 40, poz. 290 i 291).

W okresie „zimnej wojny” Polska wystąpiła z MFW, notyfikując tę decyzję kierownictwu MFW w dniu 13 marca 1950 roku (Dz. U.50.23.207).

Ponowne przyjęcie Polski do MFW nastąpiło w dniu 12 czerwca 1986 r. w konsekwencji podjęcia uchwały Rady Ministrów nr 88/86 z dnia 6 czerwca 1986 r. w sprawie przyjęcia członkostwa w Międzynarodowym Funduszu Walutowym oraz w Międzynarodowym Banku Odbudowy i Rozwoju.

Szczegółowy stan regulacji prawno-traktatowych związany z Poprawkami do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym przedstawia się następująco.

W okresie, w którym Polska nie była członkiem MFW, wprowadzono dwie Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym. W dniu 28 lipca 1969 r. weszła w życie I Poprawka, wprowadzona Rezolucją nr 23-5 z dnia 31 maja 1968 r. Ponadto w dniu 1 kwietnia 1978 r. weszła w życie II Poprawka, wprowadzona Rezolucją nr 31-4 z dnia 30 kwietnia 1976 r. II Poprawka miała formę tekstu jednolitego Umowy

o Międzynarodowym Funduszu Walutowym. W związku z tym, tekst Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym, którym związanie się przez Polskę nastąpiło w wyniku ponownego przystąpienia Polski do MFW w 1986 r., miał formę tekstu jednolitego po ww. II Poprawce.

W następnych latach weszły w życie dwie kolejne Poprawki: III Poprawka w dniu 11 listopada 1992 r., wprowadzona Rezolucją nr 45-3 z dnia 28 czerwca 1990 r. oraz IV Poprawka, która weszła w życie w dniu 10 sierpnia 2009 r., wprowadzona Rezolucją nr 52-4 z dnia 23 września 1997 r. Związanie RP ww. III oraz IV Poprawką nastąpiło przez ich zatwierdzenie uchwałami Rady Ministrów, odpowiednio uchwałą nr 150/91 z dnia 13 listopada 1991 r. w sprawie zatwierdzenia Trzeciej Poprawki do Statutu Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz uchwałą nr 6/2000 z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie zaakceptowania przez Rzeczpospolitą Polską Czwartej Poprawki do statutu Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

W związku z powyższym, w celu wypełnienia postanowień art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, tekst II Poprawki w formie tekstu jednolitego oraz tekst III i IV Poprawki został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w dniu 13 maja 2010 r. (Nr 36, poz. 501).

W roku 2008 Rada Gubernatorów MFW podjęła dwie rezolucje dotyczące poprawek do Umowy o MFW. Rezolucją nr 63-2 z dnia 28 kwietnia 2008 r. przyjęto rekomendację dot. zmiany sposobu obliczania tzw. głosów podstawowych oraz przyznano prawo do powołania dodatkowego Zastępcy Dyrektora Wykonawczego w dużych konstytuantach (co najmniej 19 krajów), natomiast Rezolucją nr 63-3 z dnia 5 maja 2008 r. przyjęto rekomendację dot. rozszerzenia sposobu funkcjonowania rachunku inwestycyjnego MFW oraz inwestowania zysków ze sprzedaży złota przez MFW. Powyższe zmiany wiązały się z wprowadzeniem stosownych poprawek do Umowy o MFW. „Poprawka dotycząca wzmocnienia głosu i uczestnictwa w Międzynarodowym Funduszu Walutowym” oraz „Poprawka dotycząca rozszerzenia działalności inwestycyjnej Międzynarodowego Funduszu Walutowego” wprowadzone Rezolucją nr 63-2 z dnia 28 kwietnia 2008 r. i Rezolucją nr 63-3 z dnia 5 maja 2008 r. zostały przyjęte w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Ustawa ratyfikacyjna weszła w życie w dniu 22 lipca 2010 r. (Dz. U. Nr 122, poz. 824). Prezydent RP ratyfikował ww. Poprawki w dniu 23 września 2010 r. W dniu 18 lutego 2011 r. oraz w dniu 3 marca 2011 r. weszły w życie (po ich zaakceptowaniu przez trzy piąte krajów członkowskich, reprezentujących 85 procent wszystkich głosów)

odpowiednio Poprawka do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym dotycząca rozszerzenia działalności inwestycyjnej Międzynarodowego Funduszu Walutowego wynikająca z Rezolucji 63-3 oraz Poprawka dotycząca wzmocnienia głosu i uczestnictwa w Międzynarodowym Funduszu Walutowym wynikająca z Rezolucji 63-2.

Obecne Poprawki wprowadzone Rezolucją nr 66-2 z dnia 15 grudnia 2010 r. będą przyjęte w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Będą one ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w trybie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych.